

**హరే కృష్ణ హరే కృష్ణ కృష్ణ కృష్ణ హరే హరే !
హరే రామ హరే రామ రామ రామ హరే హరే !!**
నాలుగవ అధ్యాయము: దివ్యజ్ఞానము

సారాంశము:

ఆత్మ మరియు భగవంతుడు వారి సంబందము గూర్చి తెలుపు దివ్యజ్ఞానము మానవుని పవిత్రీకరించి ముక్తి నేసుగును. భగవంతుడు ఈ పరమ జ్ఞానాన్ని పురాతనకాలంలో సూర్యునకు ఉపదేశించాడు. సూర్యుడు దానిని మానవజూతి తండ్రి అయిన మనువుకు చెప్పాడు. మను దానిని ఇక్కాయకు ఉపదేశించినాడు. ఈ దివ్య జ్ఞానము ఆ విధముగా గురుశిష్య పరంపరా ద్వారా స్వీకరించ బడ్డింది. ఈ అధ్యాయంలో కృష్ణుడు తన పరమాత్మ తత్త్వాన్ని ఇలా టోధించాడు - ధర్మానికి హని కలిగి ఆదర్శం పెచ్చమీరినపుడు నేను సాధుసంరక్షణ కోసం, దుష్ట శిక్షణ కోసం, ధర్మ పునర్స్థాపన కోసం ప్రతియుగంలోనూ అవతరిస్తుంటాను. నేను సమస్త ప్రాణులకు ఈశ్వరుడను, జనన మరణ రహితుడను అయినా గానీ నా మాయాశక్తిచే నన్ను నేను సృజించుకోంటుంటాను. మానవులు నన్ను ఏవిధంగా ఆరాధిస్తారో ఆ రూపంలోనే వారిని అనుగ్రహిస్తుంటాను. రాగ భయ కోధాదులను త్వజించి నన్ను ధ్యానించేవారు నన్ను పొందుతారు. కర్కు ఫలాసక్తిని విడచి, నిత్య తృపుడై, అహంకార మమకారాలను పరిత్వజించి, సుఖిదుఃఖాలకు అతీతుడైన, సమదృష్టి కలిగిన, త్వాగబుద్ధి కలిగిన సాధకునికి జ్ఞానం సులభంగా లభిస్తుంది. జ్ఞానంతో సమానమైని పావనకరం ఇంక్రొకటి లేదు. ఇంద్రియనిగ్రహము, శ్రద్ధ కలిగి, ఆత్మ ధ్యానం చేసే సాధకునికి పరమశాంతిని ప్రసాదించే జ్ఞానం కలుగుతుంది. జ్ఞానం లేనివాడు, శ్రద్ధ లేనివాడు, సంశయాత్ముడు ఇహపరాలోనూ శాంతిని పొందలేడు.

కృష్ణం వందే జగద్గురుమ్